

Ağıraksak Bir Salıncak

– HayrettinYazcı · 08 Ekim 2010

Güneş parmak uçlarıyla tırmanırken karşı dağa
Bir ınga, bir ağlama, göz kırpma
Sarmışlar bir patiska kundağa

İlkönce annemin mavi gözlerine bakmışım
Denizi ve dalgaları çok sevmem bundan
Sonra kaydırmışlar kucaktan kucağa

Olmamış ağıraksak bir salıncağım
Anne bırak ağlayacağım

Karşı tarladanmış höllüğüm
Ve simsiyah önlüğüm

Gözümde aşmak vardı bir dağı
Dörtyan keskin kırağı
Büyük ceplerimde küçük ellerim
Unutulmuş bir tarlada göbeđim
İlk kez üşümüştü gözbebeğim
Gönlüm aşına uzaklara
Usul usul alıştım ayrılıklara

Dalında gül kururdu
Her yıl eylül olurdu

Kirpiklerime ince bir su yürür
Gözlerim büyür
Ve yeni bir gurbet görünür

Gözyaşıyla karışık öperdim özlemi
Dağılır giderdi bir bir
Kimse toplamazdı incilerimi
Ve sormazdı yerimi

Kimsesizliğe adanmış bir cüce

Uzaktan bakmayı öğrendim ilk önce
Ne demekti ırak bilirdim
Ve fırac ne demekti

Kandığım sendin
Arandığımda
Uzatırken ellerimi
Kaybettim yerimi

Keskin uçurumdu gözlerin
Her şey ne kadar derin

Şimdi ellerim biraz titrek
Her sabah yeniden ve yeniden dirilerek
Bakıyorum geçmişe gülerek

El sallıyorum arkada bıraktıklarıma
Ve yaktıklarıma

Neye dokunsam ağlayacak
Salınırken ağıraksak bir salıncak
Dört yan ocak ocak

Hayrettin YAZICI